

בה את מנחת החביתין הכהן הגדול מקריב בכל יום, מחציתה בכוקר, ומחציתה בערב.

משנה ה:

ושלשת השערים שבצפון הם:

האחד, שער הניצוץ. וכמין אכסדרה היה, שהיו משני צידיו עמודים, ועליה היתה בנויה על גביו, והיא נקראת "בית הניצוץ", שהכהנים שומרין שם מלמעלה, בעליה, ואילו הלויים שומרים מלמטה, בפתח השער.

ופתח היה לו לבית הניצוץ שהיה פונה לחיל [שהוא השטח המוגבה, ממקום הסורג עד לחומת העזרה. עיין שרטוט] אך לא היה פתח מבית הניצוץ אל העזרה.

ושער שני לו בצפון, הוא שער הקרבן, שדרכו היו מכניסים את הקדשים ששחיתתן בצפון דוקא.

ושער שלישי לו בצפון, הקרוי שער בית המוקד.

משנה ו:

וארבע לשכות היו בבית המוקד, והם היו בקיטונות, כחדרים קטנים, והיו פתוחות לטרקלין, לאולם גדול.

שתים מהלשכות הדרומיות, היו בנויות בקודש, בתוך תחום העזרה, ושתים מהלשכות הצפוניות, היו בנויות בחול, מחוץ לתחום העזרה.

והטרקלין שבבית המוקד היה בנוי חציו בקודש וחציו בחול. וכדי להבדיל בין השטח הקדוש לשטח החולין היו בו ראשי פספסין,

חתיכות עץ בולטות מהכותל, כדי שיהיו מברדילין בין קודש לחול.

ומה [כמו: עבור מה] היו משמשות הלשכות?

הלשכה המערבית דרומית — היא היתה לשכת טלאי קרבן התמיד, שבה היו שוהים הטלאים לצורך בקורת ממומים במשך ארבעה ימים לפני הקרבן.

הלשכה הדרומית מזרחית — היא היתה לשכת עושי לחם הפנים.

הלשכה המזרחית צפונית — בה גנזו בני חשמונאי את אבני המזבח ששקצום מלכי יון, שחיללום בהקריבם על המזבח קרבן לעבודה זרה.

הלשכה הצפונית מערבית — בה היה, ברצפתה, פתח שבו היו יורדים לבית הטבילה.

משנה ז:

שנים שערים היו לבית המוקד: אחד פתוח לד-ב לחיל, למשטח המוגבה שבין העזרה לבין הר הבית. ואחד שבדרום פתוח לעזרה.

אמר רבי יהודה: זה השער שהיה פתוח לעזרה — פשפש [פתח] קטן היה לו בכתלי השער, שבו היו נכנסין בכוקר, לפני פתיחת שערי העזרה, לבלוש את העזרה, כדי להווכח אם כל כלי השרת נמצאים במקומם.

משנה ח:

בית המוקד היה בנוי בצורת כפה עגולה. ובית גדול היה.